

Posudek školitele na disertační práci Radky Ležalové Piálkové.

Jedním z deklarovaných cílů doktorského studia je doložit, že frekventant je schopen ve zvoleném oboru provozovat samostatné výzkumné aktivity a to na úrovni současné světové vědy. U řady mých i cizích doktorandů bych jeho naplnění věru obhajovat nechtěl. To však určitě není případ Radky Piálkové. Před dávnými lety jsem byl požádán, abych jako školitel zaštil její výzkumné aktivity, což jsem si vyložil tak, že její skutečný tutor není mocen tuto zodpovědnou funkci z formálních důvodů zastávat. Jak bývá v takových případech zvykem, žádosti jsem vyhověl. V následujících letech mé školitelské aktivity spočívaly v zajištění příslušné dávky podpisů v indexu a na dalších dokumentech. Protože ze seminářových vystoupení Radky Piálkové bylo zřejmé, že se práce vyvíjí přinejhorším standardním způsobem a další požadavky na mě nebyly frekventantkou vznášeny, neviděl jsem důvod pro větší angažovanost. Předpokládal jsem, že tak činí konzultant, který by mohl nevyžádanou aktivitu považovat za vměšování a navíc – proč konat práci, kterou po nás nikdo nevyžaduje, ta druhá stačí. Až před několika týdny jsem zjistil, že je po mě vyžadován školitelský posudek a že jiná, vhodnější osoba zřejmě neexistuje. Z toho pro mne plyne, že Radka Piálková musela projevit zcela mimořádnou samostatnost, neboť doktorské studium zřejmě absolvovala bez soustavného duchovního vedení. Zároveň musím prohlásit, že na jejích (ne)úspěších nemám sebemenší zásluhu.

Z předchozího odstavce je zřejmé, že nemohu poskytnout hodnověrné hodnocení frekventantčinných aktivit. Nicméně jsem si jist, že musela projevit nadprůměrnou vytrvalost, pečlivost i vynalézavost. Zvolené téma je časově ale i čistě fyzicky náročné (kdo se někdy potácel smrdutými bažinami našich rybníků, ví, o čem hovořím), vyžaduje přesně dodržování všech postupů (hledané rozdíly bývají totiž subtilní) i pružnou reakci (získané výsledky jsou málokdy jednoznačné). Ohledně výstupů mohu jen prohlásit, že jsem docela zvědav na obhajobu, neboť v ucelené formě pro mne budou novinkou. Můj zájem nepochybně zvyšuje to, že na manipulaci s poměrem pohlaví ani na adaptivní význam hnízdního parazitismu příliš nevěřím a s mírným napětím tedy očekávám, k jakým závěrům dospěla frekventantka. Na závěr mohu jen konstatovat, že nepochybuji o tom, že svůj přístup a především svoji samostatnost úspěšné absolutorium plně zaslouží.

Roman Fuchs

